

tale —, og jeg tror heller ikke, Befolkningen har vidst, at selve den Regering, hvoraf den ærede socialdemokratiske Ordfører var Medlem, har haft Militæret parat i 33 Dage og haft en Militærstyrke til Disposition, der var over 10 Gange saa stor som den, jeg har haft.

Jeg havde ogsaa paa Fornemmelsen, at den ærede Ordfører fortrød, hvad han havde sagt — jeg haaber ogsaa, det vil vise sig —, for i „Social-Demokraten“ talte han ikke et Ord om alt dette, det var helt udeladt. Men paa Grund af Arbejderbladets Omtale af det kunde han ikke blive ved at tie. Derfor kom der en Forklaring i „Social-Demokraten“, og den Forklaring er endnu bedre end det, jeg nu har oplyst; den er god i agitatorisk Henseende: „I Anledning af en Valgdag for nogen Tid siden udrustede man nogle Last-Automobiler med Gelændere og andre Midler“ o. s. v. Det ærede Medlem, som var Medlem af det Zahleske Ministerium, fik selvfølgelig alle Oplysninger om disse Forhold fra min højtærede Forgænger og fra den tidligere Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Hvad der blev foretaget, skete paa Justitsministerens Ansvar, og Forsvarsminister Munch er fuldtud inde i alle de Forberedelser, som var truffet af Militæret; og selvfølgelig har det ærede Medlem Hr. Stauning som Minister faaet Oplysning derom. Ikke desto mindre tør han staa frem her i Rigsdagen og give den Fremstilling, han har givet, og i sit Blad nævner han denne Valgdag. Det er noget, der rigtig gør sig ude i Befolkningen, at Regeringen gør saadant noget paa en Valgdag. Men hvorfor oplyste han ikke om den rigtige Sammenhæng, nemlig at det ikke var den nuværende Regering, men hans egen Regering, der havde gjort dette paa Valgdagen? Det synes jeg er en Oplysning, som ogsaa fortjener at kendes af den danske Rigsdag og af den danske Offentlighed.

**Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal):** Der er ogsaa vedrørende Landbrugsministeriets Budget under denne Finanslovbehandling af flere Talere fremsat rent finansielle Betragtninger, som jeg gerne først vil gøre nogle Bemærkninger til.

Den ærede Ordfører for Venstre Hr. Brorsen saavel som det ærede Medlem Hr. Ulrich har givet Udtryk for deres Betænkeligheder ved den overordentlig store Stigning, der har fundet Sted paa Kontoen for den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Ogsaa jeg har under min Udarbejdelse af Budgettet haft min Opmærksomhed hen-

vendt derpaa, og jeg har anmodet Højskolens Direktør om i sit Budgetforslag ikke blot at tage tilbørligt Hensyn til de nedadgaaende Priser paa forskellige Forbrugsartikler, f. Eks. Brændsel, men ogsaa paa alle Omraader, hvor der maatte være Mulighed derfor, at indføre de Beparelser, som Forholdene i saa høj Grad opfordrer os alle til. Naar det alligevel ikke har kunnet undgaas, at Budgettet for Landbohøjskolens Vedkommende frembyder en meget betydelig Stigning, har dette sin Hovedaarsag i, at der, som ærede Medlemmer af dette Ting vil vide, for nylig er gennemført en Nyordning af Højskolens Virksomhed, som utvivlsomt har medført en betydningsfuld og længe tiltrængt Forbedring af Undervisningen, men som ganske vist ogsaa, navnlig ved de talrige Nyansættelser af Lærere, Assistenten og Betjente, som den nye Ordning har krævet, har paaført Statskassen Udgifter af en Art, som det ved Udarbejdelsen af Budgettet ikke er muligt at foretage Indskrænkninger i.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte en Formodning om, at Stigningen paa Landbohøjskolens Budget i Tiden fra før Krigen indtil nu var større end Udgiftsstigningen ved de to højere Læreanstalter, Landbohøjskolen nærmest maa sammenlignes med, nemlig Universitetet og den polytekniske Læreanstalt. Dette er dog ikke Tilfældet. Hvis man sammenligner Budgetterne for de to Finansaar 1913—14 — det sidste før Krigen — og for 1922—23 — det, som dette Budget omhandler —, saa er Forholdet det, at Stigningen er betydeligt større for den polytekniske Læreanstalts Vedkommende og omtrent den samme for Universitetet som for Landbohøjskolen. Men den Sammenstilling er egentlig ikke fuldt retfærdig for Landbohøjskolens Vedkommende, idet Udviklingen ved denne Højskole i mange Aar forud for 1913 nærmest var stillestaaende, medens der ved Universitetet og den polytekniske Læreanstalt forud for 1913 blev gennemført betydelige Forbedringer og Udvidelser. Jeg skal blot som Eksempel nævne, at i de sidste 20 Aar før 1913 blev Lærernes Antal ved Universitetet forhøjet med 23, ved den polytekniske Læreanstalt med 22, men ved Landbohøjskolen kun med 3. Endelig maa det ved en Sammenligning mellem Landbohøjskolens og Universitetets Udgifter ikke glemmes, at Landbohøjskolens Budget ogsaa omfatter Udgifterne til landøkonomisk Forsøgsvirksomhed, Forsøgslaboratoriet, Serumlaboratoriet og — hvad jeg særlig ønsker at fremhæve — Dyrehospitalet med tilhørende Klinik, som er nødvendig for Dyrslægerens Uddannelse, medens Universitetet som bekendt